

Svijet po mom

Ne razumijem zašto ljudi koriste ruke za ubijanje i tučnjavu, usta za vrijeđanje i psovke.

Ne razumijem zašto moraju slušati ispaljivanje metaka, udisati smog i prašinu, i zašto moraju gledati nasilje, grozote i nepravde.

Kad bi svijet bio po mom, ljudi bi rukama grlili jedni druge, a iz usta bi izlazili komplimenti i lijepe riječi. Svaki dan bi bio prekrasan. Slušali bi jedni druge, slušali bi cvrkut ptica, šum mora i vjetra. Udisali bi radost i svježinu u svoja pročišćena pluća i gledali bismo s ljubavlju jedni druge. Svijet bi umivala kiša sreće i sušio bi je vjetar radosti. Zemljom bi se prostirala polja smijeha i valjalo more lijepih riječi. Na svakom drvetu rasli bi slatkiši i svaki oblak bio bi mala grudica šećerne vate na nebu. Svak' bi svakoga znao, svak' bi se sa svakim igrao i družio. Svi bi bili obučeni u šarenilo lijepog života.

Ali, ipak, to će ostati samo san jer sam ja samo jedna mala kap u oceanu ljudi i problema. I zato se život trudi živjeti, ispuni ga dobrim stvarima jer on je samo jedan i vrlo, vrlo vrijedan.

Lucija Pavičić 7.d